

ما كجا وأنها كجا؟

خليل الرحمن خباب

ما كجا و آن ها كجا؟

خادم الاسلام
خليل الرحمن خباب

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

عنوان : ما کجا و آن‌ها کجا؟

نویسنده : خلیل الرحمن خباب

تاریخ انتشار : بهار ۱۴۰۱

ایجاد هر نوع تغییر بدون اجازه نویسنده،
مجاز نمی‌باشد و خیانت محسوب می‌گردد!

ارتباط با نویسنده:

وبلاگ: khademulislam.blog.ir

تلگرام: [@Khademulislam](https://t.me/Khademulislam)

واتساپ و ایمو: [+93702837300](https://wa.me/93702837300)

لینک‌های مفید اسلامی:

وبسایت سنت دانلود: <http://www.SunnatDL.com>

تلگرام مرکز هدایت؛ رد اسلام‌ستیزان: [@Hedayat1442](https://t.me/Hedayat1442)

تلگرام کتابخانهٔ اقراء: [@iqraaLib](https://t.me/iqraaLib)

تلگرام دارالافتاء مجازی اهل سنت: [@Canale_pasokh](https://t.me/Canale_pasokh)

جوانی که می‌خواست از مذهبیم اطلاع حاصل کند، برایم پیام داد و پرسید: نظرتان در مورد فلان امام چیست؟

گفتم: برادر گرامی من که باشم که در مورد یک امام نظر دهم؟! شما خودتان از ایشان با پیشوند امام یاد می‌کنید و آگاهید که حتی کتب فقهی و برگ‌های زرین تاریخی از آن بزرگوار به عنوان یک امام یاد می‌کند، پس ما که باشیم که پس از قرن‌ها بیاییم و در مورد ایشان به نظریه‌دهی پردازیم.

گفت: منظورم این نبود؛ می‌خواستم بدانم که ایشان چه شخصیتی بودند؟

گفتم: به نظرم بهتر است که ما از خود این سؤال را بپرسیم که من که هستم و شما که هستید؟

چه کاری برای اسلام و مسلمانان انجام داده‌ایم؟

آیا خشتی بر این پیکره بزرگ گذاشته‌ایم؟

آیا به درد و رنج‌های این امت گوش داده‌ایم؟

آیا برای نجات آن‌ها گامی برداشته‌ایم؟

آیا بر زخم‌های ناسور آن‌ها مرهمی گذاشته‌ایم؟
 آیا لب‌های پر از غم و اندوه آن‌ها را شاد کرده‌ایم؟
 حتما لازم است که ما بیاییم در مورد شخصیت فردی که قرن‌ها
 پیش از دنیا رفته تحقیق کنیم که آیا خوب بوده یا بد؟
 اگر خوب بوده، به نفع خودش هست و روز قیامت پاداشش را
 دریافت می‌کند؛ اما اگر بد باشد، به ضررش است و خودش روز
 قیامت پاسخ‌گوی اعمالش خواهد بود.
 پس بفرمایید در این میان ما چه کاره‌ایم؟
 اگر ما خوب بودن ایشان را ثابت کنیم، آیا روز قیامت از نیکی‌هایش
 چیزی به ما می‌دهد؟
 و اگر بدی‌هایش را ثابت کنیم، چه؟
 چه خوب باشد یا بد؛ اگر ما در حین تحقیق مان اشتباه کنیم و در
 حق ایشان بی‌انصافی نماییم و آن‌گونه که می‌بایست ایشان را معرفی
 نکنیم و مردم را به بدگویی علیه‌شان بشورانیم، این ما هستیم که
 متضرر می‌شویم و سیل بزرگی از اعمال نیک‌مان را دو دستی به

پلهٔ حسنات ایشان سرازیر می‌کنیم و روز قیامت پاسخ‌گو خواهیم بود.

اگر این قدر حس خیرخواهی و انسان‌دوستی مان گل کرده، بیایم به اطرافیان مان چشم بدوزیم و به آن‌ها نیکی کنیم و حق صلّه رحم را به جا آوریم.

اگر می‌خواهیم قلم فرسایی کنیم و آشوب درونی مان عشق تحقیق و کنکاش در سر دارد، چرا به جای اثبات خوب بودن یا بد بودن فردی، به بیان زندگانی، تلاش‌ها و فضایلش پردازیم.

اگر خیال می‌کنیم که وقت اضافی داریم و می‌خواهیم از آن استفاده کنیم، چرا به ذکر و یاد الهی، عبادت پروردگار و تلاوت قرآن نمی‌پردازیم؟

آن‌ها قرن‌ها پیش از ما وفات کردند و با ایمان از دنیا رفتند، چرا ما مانند گروهی عمل نکنیم که الله متعال در موردشان می‌فرماید:

﴿وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ﴾

«کسانی که بعد از آن‌ها (بعد از مهاجران و انصار) آمدند و می‌گویند: «پروردگارا! ما و برادران‌مان را که در ایمان بر ما پیشی گرفتند، بیامرزد و در دل‌های‌مان حسد و کینه‌ای نسبت به مؤمنان قرار مده؛ پروردگارا! تو مهربان و رحیمی».

امام ابو جعفر طحاوی رحمته الله می‌فرماید:

«وَعُلَمَاءُ السَّلَفِ مِنَ السَّابِقِينَ، وَمَنْ بَعْدَهُمْ مِنَ التَّابِعِينَ - أَهْلُ الْخَيْرِ وَالْأَثَرِ، وَأَهْلُ الْفِقْهِ وَالنَّظَرِ -، لَا يُذَكَّرُونَ إِلَّا بِالْجَمِيلِ، وَمَنْ ذَكَرَهُمْ بِسُوءٍ فَهُوَ عَلَى غَيْرِ السَّبِيلِ».

[العقيدة الطحاوية: ۵۷]

«و علمای سلف از پیشگامان و پس از ایشان که همگی اهل خیر و اثر و اهل دانش و نظر بودند، جز با نیکی یاد نمی‌شوند و هر کس از آن‌ها به بدی یاد کند، او بر راه راست نیست».

امام ذهبی رحمته الله در مورد ابن حزم رحمته الله می‌فرماید:

«او کتاب‌های زیادی را تألیف کرد و در آن‌ها به بحث و گفت‌وگو پرداخته و شرح و بسط داده است و در خطاب به ائمه، ادب را رعایت

نکرد؛ بلکه سخن را به درازا کشاند و دشنام داد و بدگویی کرد که جزا از جنس عملش داده شد؛ به گونه‌ای که گروهی از ائمه توجهی به کتاب‌هایش نکردند و آن را ترک کرده و از آن‌ها ابراز تنفر کردند و در زمان خودش کتاب‌هایش سوزانده شد.

[سیر أعلام النبلاء، ذهبی: ۱۸۶/۱۸-۱۸۷]

ابن حزم رحمته الله یکی از علمای بزرگ و مشهور زمان خودش هست که علمای بزرگ دیگر از جمله خود امام ذهبی رحمته الله در مورد شخصیت و خصایل ایشان در کتاب‌های‌شان برگ‌های زیادی نوشتند.

پس وقتی شخصیتی مثل ایشان حق ندارد در مورد علما به بدگویی پردازد، پس ما که هستیم که پس از قرن‌ها بیاییم و در مورد ائمه زبان‌درازی کنیم؟

كِنَاطِحَ صَخْرَةٍ يَوْمًا لِيَفْلِقَهَا
فَلَمْ يَضْرِبْهَا، وَأَوْهَى قَرْنَهُ الْوَعْلُ
يَا نَاطِحَ الْجَبَلِ الْعَالِي لِيَكْلِمَهُ
أَشَقَّقَ عَلَى الرَّأْسِ لَا تُشَفِّقَ عَلَى الْجَبَلِ

«مانند بز کوهی است که به صخره‌ای شاخ می‌زند تا روزی آن را سست گرداند؛ شاخ او سست می‌شود و صخره آسیبی نمی‌بیند.

ای کسی که به کوه بلند شاخ می‌زنی تا خوردش کنی، به کوه رحم نکن؛ اما به سرت رحم کن».

عبدالله بن مبارک رضی الله عنه می‌فرماید:

«مَنْ اسْتَحَفَّ بِالْعُلَمَاءِ، ذَهَبَتْ آخِرَتُهُ، وَمَنْ اسْتَحَفَّ بِالْأُمَرَاءِ، ذَهَبَتْ دُنْيَاهُ، وَمَنْ اسْتَحَفَّ بِالْإِخْوَانِ، ذَهَبَتْ مُرُوَّتُهُ».

[سیر أعلام النبلاء، ذهبی: ۴۰۸/۸]

«هر کس به علما اهانت کند، آخرتش از بین می‌رود و هر کس امرا را کوچک شمرد، دنیایش نابود می‌شود و هر کس برادران مسلمانش را کوچک شمرد، جوانمردی‌اش از بین می‌رود».

مالک بن دینار رضی الله عنه می‌فرماید:

«كَفَى بِالْمُرءِ شَرًّا أَنْ لَا يَكُونَ صَالِحًا، وَهُوَ يَقَعُ فِي الصَّالِحِينَ».

[شعب الإيمان، بیهقی: ۶۳۵۸]

«برای بدبودن یک فرد همین قدر کافی است که خودش انسان نیکوکاری نباشد و با انسان‌های نیکوکار درافتد (و در برابر آن‌ها دهن کجی کند)».

ائمه پیشوایان دین هستند و از برکت تلاش‌های آن‌هاست که امروزه ما مسلمانیم و خدا را می‌شناسیم.

آن‌ها تمام عمرشان را وقف محنت در راه دین کردند و از زندگی و جان و مال‌شان گذشتند و از هیچ تلاش دریغ نورزیدند.

برخی از آن‌ها سال‌ها در زندان‌ها شکنجه شدند و مورد اذیت و آزار قرار گرفتند؛ عده‌ای بارها مورد حمله قرار گرفتند و در میادین زیادی در برابر دشمنان دین، سینه سپر کردند؛ عده‌ای هم خانه و کاشانه و مال و دارایی‌شان را در این راه از دست دادند و بخش بزرگی از زندگی‌شان را در دیار غربت سپری کردند.

اگر ائمه نبودند، دنیا را جهالت و بدبختی فرا می‌گرفت و انسان‌ها جایگاه خود را از دست داده و از خود و خدا فاصله می‌گرفتند.

درست است که گاهی امامی بر مبنای سرشت انسانی‌اش دچار لغزش، خطا و حتی گناه کبیره می‌شود؛ اما این دلیل نمی‌شود که او مورد اهانت و تحقیر قرار گیرد، یا از جایگاه والای علم و علما کاسته شود و ائمه دیگر نیز بدان قیاس شود که همه این‌گونه هستند.

همان‌گونه که ما به یک پزشک اعتماد می‌کنیم و برای درمان جسم‌مان نزد او می‌رویم، باید به ائمه - که پیشوایان راستین ما بودند - هم اعتماد کنیم و دین‌مان را از آن‌ها بیاموزیم، آن‌ها را الگوی خود قرار دهیم و در مسیرشان گام برداریم.

همان‌گونه که نداشتن مهارت درست یک پزشک و تجویز نسخه‌های نادرست او، دلیل بر این نمی‌شود که همهٔ پزشکان معتمد نیستند، باید در مورد ائمه نیز همین باور را داشته باشیم و اشتباه یک فرد بر دوش همه نیندازیم.

از اهانت به همه، خصوصا به ائمه پرهیزیم؛ چون گوشت آن‌ها مسموم است؛ اگر کسی آن را بویید، بیمار می‌شود و اگر کسی آن را خورد، می‌میرد.

وصلی الله تعالی علی خیر خلقه محمد و آله و صحبه أجمعین

از همین نویسندگان:

